

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 6C/89/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313207583
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Holeščáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2016:5313207583.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca samosudkyňou Mgr. Annou Holeščákovou v právnej veci navrhovateľky O. M., rod. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. G. K. č. XXX, okres Čadca, právne zast. Mgr. Michalom Durajom, advokátom, Advokátska kancelária Sládkovičova č. 1700, 022 01 Čadca, proti odporcovi L. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., Z. C. č. XX, zast. splnomocneným zástupcom Mgr. Jaroslavom Bubicom, Kotešová č. 429, 013 61, o určenie manželského výživného takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľky **z a m i e t a**.

Odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom podaným dňa 24.7.2013, ktorý návrh doplnila podaním zo dňa 27.11.2013, domáha proti odporcovi určenia manželského výživného. Navrhovateľka v návrhu uvádzala v čase podania, že s odporcom sú manželia, manželstvo uzatvorili dňa XX.X.XXXX, z manželstva pochádza maloletý syn L. M., nar. XX.X.XXXX. Navrhovateľka žiadala, aby súd rozsudkom zaviazal odporcu platiť jej z titulu výživného sumu 100,- Eur mesačne od 6.7.2013, odkedy sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti s odporcom a nemieni sa do spoločnej domácnosti vrátiť. Ako príčinu odchodu navrhovateľka uvádza nadmerné požívanie alkoholických nápojov odporcom, nestará sa o rodinu a neprispieva na náklady domácnosti. Aj za spolužitia v spoločnej domácnosti jej odporca nikdy neposkytol financie na vedenie domácnosti, nemala vedomosť o tom, koľko zarába, pokiaľ sa ho neopýtala. Na nákupy do domácnosti chodili vždy spoločne a z dôvodu rôznych problémov v ich spolužití sa rozhodla dňa 6.7.2013 spoločnú domácnosť opustiť. Jej jediným príjmom je rodičovský príspevok v sume 199,60 Eur a prídavok na jedno dieťa 23,10 Eur, iný príjem nemá. V súčasnej dobe býva v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, ktorým zo svojho príjmu 222,70 Eur uhrádza pomernú časť nákladov na bývanie v spoločnej domácnosti 70,- Eur mesačne, za internet 15,- Eur mesačne a telefón 12,- Eur mesačne. Vzhľadom na túto situáciu rodičia od nej požadujú na stravu 50,- Eur mesačne, na oblečenie a obuv vynaloží 100,- Eur mesačne, hygienické a čistiace prostriedky 25,- Eur mesačne, na kozmetiku a svoje osobné potreby ako aj potreby kozmetické a hygienické pre maloletého syna 20,- Eur mesačne, doprava za detským lekárom, ktorého má syn v meste E., 50,- Eur mesačne, pre syna a pre seba na ošatenie a obuv si musí požičiavať peniaze od svojich rodičov. Na dôkaz svojho tvrdenia predložila listinné doklady, faktúry, cestovné lístky a pokladničné potvrdenky o zakúpení niektorých tovarov. Navrhovateľka tvrdí, že nemá rovnakú životnú úroveň so svojim manželom, nakoľko jej na výživu ničím neprispieva a ona je viazaná starostlivosťou o maloletého syna L., s ktorým je v súčasnej dobe na rodičovskej dovolenke. Odporca pracuje ako technik spoločnosti Ž. O. A., s.r.o., so sídlom C. č. X, Ž., kde dosahuje priemerný čistý mesačný zárobok okolo 600,- Eur. Okrem toho je správcom internetovej stránky pre záujmové združenie A. O. Q. s mesačným príjmom 23,- Eur. Vlastní osobné motorové vozidlo a je podielovým

spoluvlastníkom nehnuteľností kat. úz. E.. Okrem toho je poberateľom daňového bonusu na dieťa v sume okolo 21,- Eur mesačne.

Odporca, ktorému bol návrh navrhovateľky aj s doplnením návrhu doručený, uviedol v podaní zo 6.12.2013, že nie je pravdou jeho nadmerné požívanie alkoholických nápojov. Podľa jeho tvrdenia navrhovateľka sa rozhodla odísť zo spoločnej domácnosti bez vážneho dôvodu. Vzhľadom na to, že bol rozsudkom Okresného súdu v Čadci pod sp. zn. 10P/67/2013 zaviazaný prispievať sumou 100,- Eur mesačne plus zameškané výživné 17 x po 10,- Eur ako nedoplatok na výživnom, je presvedčený o tom, že sa riadne staral o potreby rodiny a domácnosti až do doby, kedy sa navrhovateľka rozhodla opustiť spoločnú domácnosť, staral sa o chod domácnosti, zabezpečoval životné potreby, čo robí samozrejme aj naďalej. Všetok svoj čas venoval rodine a riadne sa o ňu staral, nechodieval nikam a čas obetoval pre rodinu. Navrhovateľka v čase ich spoločného bývania poberala rodičovský príspevok vo výške 222,70 Eur, ktorý v súčasnosti stále poberá. Tieto peniaze boli doručované priamo na jej účet a nakladala s nimi podľa vlastného uváženia a potrieb. Odporca tvrdil, že jeho mesačný príjem predstavuje 535,- Eur, pracuje ako technik Ž. O. A., s.r.o., Ž., jeho mesačné výdavky predstavujú takmer 660,- Eur a vzhľadom na výšku svojho príjmu mu čiastočne vypomáha jeho otec, u ktorého býva, preto je nemysliteľné, aby mohol platiť manželské výživné vo výške 100,- Eur, nakoľko táto suma nie je v jeho finančných možnostiach. Je toho názoru, že financie, ktoré navrhovateľka pravidelne mesačne dostáva, teda rodičovský príspevok s prídavkom na jedno dieťa a výživné, na ktoré bol súdom zaviazaný platiť na ich maloletého syna, predstavuje spolu sumu 332,70 Eur, ktorú sumu považuje odporca za primeranú na pokrytie jej životných potrieb. Uviedol tiež, že navrhovateľka úmyselne opomenula, že jej dva krát finančne prispel sumou 400,- Eur. Tvrdenie ohľadom obavy plnenia vyživovacej povinnosti alebo domnienka navrhovateľky, že sa o rodinu nepostará, sú jej absolútnym nezmyslom.

O podanom návrhu rozhodol súd rozsudkom č. k. 6C/89/2013-56 zo dňa 21.1.2014, kedy odporcovi uložil povinnosť prispievať navrhovateľke titulom manželského výživného sumou 90,- Eur mesačne počnúc dňom 24.7.2013 vždy do 25. dňa toho - ktorého mesiaca vopred a zaplatiť zameškané výživné za obdobie od 24.7.2013 do 21.1.2014 v sume 540,- Eur v mesačných splátkach spolu s bežným výživným po 10,- Eur, pod stratou výhody splátok, ak bude vynechaná hoci i len jedna splátka. Zároveň odporcovi uložil zaplatiť na účet Okresného súdu v Čadci titulom súdneho poplatku 64,80 Eur, číslo účtu: 700158897/8180, VS: 5240146914, KS: 0558, ŠS: 5313207583, vedený v Štátnej pokladnici Bratislava, do 3 dní po právoplatnosti rozsudku. Doplniacim rozsudkom č. k. 6C/89/2013-82 zo dňa 4.11.2014 súd návrh v časti o zaplatenie manželského výživného ďalších 10,- € mesačne od 24.7.2013 zamietol a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. V tejto časti nadobudol rozsudok právoplatnosť dňa 19.12.2014.

V dôsledku podaného odvolania odporcu bol rozsudok 6C/89/2013-56 zo dňa 21.1.2014 odvolaním súdom uznesením č. k. 10Co/26/2015 - 90 zo dňa 29.7.2015 zrušený a v tomto rozsahu bol vrátený na ďalšie konanie. V podanom rozhodnutí odvolací súd konštatoval, že opodstatnenou je odvolacia námietka o neúplne zistenom skutkovom stave. Vo vzťahu k výdavkom (ich štruktúre a výške) odporcu totiž absentujú v odôvodnení napadnutého rozsudku akékoľvek skutkové zistenia. Uvedené okolnosti tvoriace (spolu s príjmovou, resp. celkovou majetkovou situáciou) vo svojom súhrne náplň pojmu "schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného" (§ 75 ods. 1 ZoR) pritom predstavujú základné zákonné kritérium (druhým sú odôvodnené potreby oprávneného) pre ustálenie výšky vyživovacej povinnosti. Bez náležitého dokazovania/zistenia týchto okolností je preto záver súdu o rozdielnej životnej úrovni a výške vyživovacej povinnosti predčasný a nepreskúmateľný. Uvedené platí o to viac, že z prezentovaných tvrdení účastníkov priamo vyplynulo, že odporca prevzal úverové záväzky. Odôvodnenie napadnutého rozsudku však postráda zmienku o ich existencii, tobôž ich (nevyhnutné) vyhodnotenie z hľadiska plnenia predmetnej vyživovacej povinnosti. Ďalšie čiastkové nedôslednosti vytkané odvolacím súdom boli, že žiadnym spôsobom sa okresný súd nevyporiadal s navrhovanou zmenou (čiastočným späťvzatím) návrhu (č.l. 18-19 spisu), v zmysle ktorej navrhovateľka upravila požadovaný začiatok plnenia vyživovacej povinnosti z 6.7.2013 na 24.7.2013, odôvodnenie napadnutého rozsudku (str. 6), v zmysle ktorého súd vyživovaciu povinnosť určuje k okamihu opustenia spoločnej domácnosti (6.7.2013) navrhovateľkou je v rozpore s výrokom rozsudku, ktorý začiatok vyživovacej povinnosti určuje na 24.7.2013, nepresným je vyčíslenie nedoplatku zmeškaného výživného z dôvodu, že obdobie, za ktoré okresný súd zmeškané výživné vypočítal, nie je (úplných) 6 mesiacov, pri výpočte zmeškaného výživného chýba tiež posúdenie/vyhodnotenie tvrdení navrhovateľa o čiastkových plneniach vyživovacej povinnosti, pričom minimálne v jednom prípade navrhovateľka uznala, že jej

odporca "zaplatil nákup" (č.l. 47 spisu). V prípade preukázania dôvodnosti takejto námietky odporcu, je pochopiteľne potrebné zistenú sumu od zmeškaného výživného odpočítať, absentuje pomenovanie/ označenie konkrétnych skutočností, ktoré viedli súd I. stupňa k povoleniu splátok zmeškaného výživného, pričom možno sa stotožniť s tvrdením odvolateľa, že skutkový záver prvostupňového súdu o výške jeho príjmu v sume 600 eur (bez bližšieho vysvetlenia) vykazuje značnú mieru nepresnosti vo vzťahu k presnému skutkovému zisteniu o výške priemerného mesačného zárobku a neadekvátne tak skresľuje zistený skutkový stav, obsahu spisu nezodpovedá argumentácia okresného súdu vo vzťahu k nepriznaniu (neúčelných) trov navrhovateľke. Navrhovateľka si totiž náhradu trov výslovne neuplatnila (č.l. 48 spisu).

Opísané okolnosti viedli krajský súd k zrušeniu rozsudku v napadnutej časti. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia totiž predstavuje neoddeliteľnú súčasť základného práva na spravodlivý proces, resp. ústavného práva na súdnu a inú právnu ochranu. Pokiaľ súd svoje rozhodnutie, osobitne meritórne (t.j. vo veci samej), riadne neodôvodní, v konečnom dôsledku takýmto postupom odníme účastníkom právo konať pred súdom. Nadväzne odvolací súd zrušil i (na meritórnom výroku) závislé výroky o trovách konania a poplatkovej povinnosti.

Dopíňací rozsudok zo dňa 4. novembra 2014 č. k. 6C/89/2013-82 zostal v platnosti, nebol napadnutý opravným prostriedkom a preto nadobudol právoplatnosť.

Súd je viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu v danej veci a preto vec opätovne prejednal a vo veci rozhodol.

Na základe vyššie uvedeného skutkového stavu hodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich vzájomných súvislostiach (§ 132 OSP) dospel k ďalej uvedeným skutkovým a právnym záverom.

V konaní o návrhu navrhovateľky o manželské výživné súd na dokazovaním zistený skutkový stav veci aplikoval ustanovenia Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov („Zákon o rodine“) - konkrétne ust. § 71 v spojení so spoločnými ustanoveniami §§ 75 ods.1,2, § 77 ods.1 a § 78 ods.1 Zákona o rodine.

Podľa ust. § 71 ods.1 a 2 Zákon o rodine:

- (1) Manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.
- (2) Vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

Podľa spoločného ust. § 75 ods.1, ods.2 Zákona o rodine:

- (1) Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.
- (2) Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa ďalšieho spoločného ust. § 77 ods.1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 78 ods.1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Predpokladom existencie vzájomnej vyživovacej povinnosti medzi manželmi je existencia ich spoločného manželstva. Jedným zo základných princípov manželstva muža a ženy je ich rovnosť v právach a povinnostiach v manželstve (čl. 1 základných zásad, § 18 Zákona o rodine). Tento princíp sa okrem iného potom prejavuje i v zákonnej úprave vzájomnej vyživovacej povinnosti medzi manželmi -

požiadavkou na jej plnenie v takom rozsahu, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká (§ 71 ods.1 Zákona o rodine).

V konaní o manželské výživné súd skôr, ako pristúpi k posúdeniu výšky uplatneného nároku z hľadísk spoločného ustanovenia § 75 v spojení s ust. § 71 ods.1 Zákona o rodine, musí sa najskôr vysporiadať s otázkou existencie základu nároku. Hmotnoprávnym základom nároku na manželské výživné je zistenie, že jeden z manželov svoju vyživovaciu povinnosť voči druhému, vyplývajúcu z ust. § 71 ods.1 Zákona o rodine riadne neplní a životná úroveň každého z manželov je tak rozdielna. Takéto právo oprávneného manžela je ďalej obmedzené a závislé na zistených schopnostiach, možnostiach a majetkových pomeroch povinného manžela a tiež požiadavkou jeho súladu s dobrými mravmi. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd v zmysle ust. § 71 ods.1 Zákona o rodine prihliadne i na starostlivosť každého z manželov o domácnosť. Manželské výživné možno priznať len na návrh podaný niektorým z manželov a (na rozdiel od výživného na maloleté deti) len s účinnosťou najskôr odo dňa podania takéhoto návrhu na súd (§ 77 ods.1 Zákona o rodine).

Uplatnený nárok navrhovateľky súd posudzoval podľa cit. ust. § 71 Zákona o rodine, ako nárok z titulu vzájomnej vyživovacej povinnosti medzi manželmi, trvajúcej počas existencie ich spoločného manželstva - uzavretého dňa XX.X.XXXX, zapísaného matričným úradom v E. a zaniknutého rozvodom právoplatným rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 4P/25/2014-55 zo dňa 26.6.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.2.2015.

Navrhovateľka na pojednávaní dňa 5.5.2016 vzala návrh na určenie manželského výživného za obdobie od 6.7.2013 do 23.7.2013 späť a zároveň prostredníctvom právneho zástupcu žiadala, aby súd pripustil zmenu rozsudového návrhu. O tomto súd rozhodol na pojednávaní uznesením, kedy súd konanie v časti o nároku na manželské výživné za obdobie od 6.7.2013 do 23.7.2013 zastavil a pripustil zmenu rozsudového návrhu tak, že odporca je povinný hradiť navrhovateľke manželské výživné za obdobie od 24.7.2013 do 24.2.2015 v sume po 90,- € mesačne. Zameškané výživné za obdobie od 24.7.2013 do 24.2.2015 súd povoľuje splácať odporcovi v mesačných splátkach po 90,- e pod stratou východy splátok nezaplatením čo i len jednej z nich a navrhovateľke priznáva náhradu trov konania tak, ako budú vyčíslené v písomnom vyhotovení rozsudku v prípade úspechu do 3 pracovných dní.

Predmet konania vo veci uplatneného nároku o manželské výživné sa tak v rozhodnom čase vyhlásenia rozhodnutia súdu v tejto veci (§ 154 ods.1 OSP) stal časovo ohraničeným - za obdobie odo dňa podania návrhu navrhovateľky na súd (24.7.2013) do dňa zániku manželstva účastníkov - právoplatnosťou cit. rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 4P/25/2014-55 (tj. 24.2.2015), ktorým dňom zo zákona zanikla i vzájomná vyživovacia povinnosť medzi účastníkmi ako manželmi podľa § 71 Zákona o rodine.

Za takto konkrétne vymedzené časové obdobie súd skúmal a posudzoval pomery oboch manželov - účastníkov a vykonaným dokazovaním (z predložených listinných dôkazov, vyžiadaných správ a v podstatnej miere i z vyjadrení oboch účastníkov na pojednávaniach vo veci samej, v zmysle ust. § 120 ods. 3 OSP) zistil, že:

Navrhovateľka vo svojej výpovedi okrem iných skutočností uvádzala dôvod odchodu zo spoločnej domácnosti, ktorý odporca neakceptuje, avšak pravidelne vo veľmi častých intervaloch navštevoval rodinný dom, v ktorom býval otec odporcu, do neskorých nočných hodín sa zabávali, rušili nočný klud a tieto časté návštevy s takýmto spôsobom zábavy vadili navrhovateľke, pretože ich maloletý syn L. a rovnako i navrhovateľka nemohli v tom hluku spať a vadil jej aj spôsobom návštev otca odporcu. Popierala tvrdenia odporcu v písomnom vyjadrení, keď tvrdila, že celú dobu spolužitia jej odporca nepreukázal výšku svojho príjmu, domnievala sa iba z nákladov, ktoré hradil na domácnosť, že približne aký príjem má u jeho zamestnávateľa, bývali v dome, ktorý nepatrí v žiadnom podiele navrhovateľke a pokiaľ odporca preukazoval platenie úverov, ktoré špecifikoval vo svojom vyjadrení. Všetky úvery odporcu sú úvery, ktoré si zobral na vylepšenie podmienok bývania v rodinnom dome, ktorý však patrí spoluvlastnícky odporcovi, ale navrhovateľka tam nemá v tejto nehnuteľnosti vôbec žiaden podiel, pričom odporcov otec zreteľne sa vyjadril, že prepíše tento podiel na odporcu v prípade, ak budú do tohto domu investovať finančné prostriedky. Nakoniec navrhovateľka zaujala stanovisko, že nemieni zo spoločných prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva investovať do nehnuteľnosti, v ktorej nemá žiaden podiel. Teda dôvody, pre ktoré opustila spoločnú domácnosť a v súčasnej dobe aj s maloletým synom býva u svojich rodičov, sú viaceré. Finančne z rodičovského príspevku a rodinných

prídavkov je vylúčené, aby mohla hradiť všetky potrebné náklady spojené so svojim bývaním a bývaním syna ako aj ich osobné potreby na stravu, oblečenie a hygienické prostriedky. V čase pojednávania dňa 5.5.2016 navrhovateľka uviedla, že manželstvo s odporcom bolo rozvedené. Po tom, čo ukončila materskú dovolenku do troch rokov veku dieťaťa, zostala doma s maloletým dieťaťom do 6 rokov veku dieťaťa, nakoľko dieťa má atopický ekzém. Pokiaľ v roku 2013 poberala rodičovský príspevok 199,60 €, táto skutočnosť sa nezmenila, jej príjem predstavuje 223,- € ktorá suma predstavuje rodičovský príspevok a prídavky na dieťa. Od bývalého manžela - odporcu dostáva výživné na syna v sume 100,- € mesačne. Podala návrh na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, tento však vzala späť, nakoľko sa dohodli na sume zvýšeného výživného, pričom odporca dieťaťu kúpi niekedy niečo navyše - loptu alebo potraviny, avšak toto ide dieťaťu a nie jej. Začala externe študovať na vysokej škole, aby sa mohla po predĺženej rodičovskej dovolenke zamestnať. Jej výdavky sa od roku 2013 nezmenili, rodičom hradí 70,- € mesačne taktiež aj stravu, ktorá je pomerne drahá v sume približne 150,- € mesačne. Čo sa týka jej štúdia má náklady na školu v sume 800,- € (poplatok za štúdium), s čím jej pomáhajú rodičia, pričom jej zostáva ešte jeden rok. Výdavky potvrdila zhodne na stravu 50,- €, na oblečenie 100,- €, na drogériu 25,- €, kozmetiku 20,- € a dopravu 50,- € mesačne. Čo sa týka výdavkov na oblečenie (obuv) toto si potrebuje zakúpiť, nakoľko chodí na vysokú školu. Odporca jej prispel jedným nákupom bol v sume asi 30,- € a bolo to pre maloleté dieťa, jej neprispel žiadnou sumou. Pokiaľ jej odporca hradil a hradí kredit ide o sumu nie každý mesiac 7,- €, nakoľko chce komunikovať s ňou a synom. Peniaze za webovú stránku, ktorú spravoval odporca chodili na jej účet. Pokiaľ odporca mal úvery, tieto boli poukazované jej na jej účet, aby nemohli byť zrazené z jeho účtu ale ku dňu rozvodu ich už viac nepoberala (nepoukazoval ich na jej účet). Vo vzťahu k úveru uviedla, že zo spoločných finančných prostriedkov vymenili podlahy, toto bolo zo spoločného rozpočtu, rekonštrukcia kúpeľne bola realizovaná zo sociálneho príspevku na starú mamu. Navrhovateľka uviedla, že s čistým svedomím nevedela o úveroch, ktoré odporca má. Chcela s odporcom bývať inde podala žiadosť o pridelenie bytu v J. G. K., ale odporca zrejme uprednostnil bývanie s otcom.

Právny zástupca navrhovateľky poukazoval na doklady predložené odporcom, ktoré mali byť totožné ako doklady, ktoré predkladal v konaní o výživné na maloleté dieťa. Poukazoval na to, že príjem odporcu bol v sume 522,- €, po odchode navrhovateľky a zaplatení výživného 100,- € životná úroveň odporcu bola vyššia a neznižila sa. Bol to práve odporca, ktorý sa chcel rozviešť. Úvery, ktoré si vzal odporca sú úvery vzaté pred uzatvorením manželstva a z týchto úverov realizoval odporca prerábku domu otca v ktorom má podiel iba 1/8, pričom vlastníkom zvyšných podielov je jeho otec a sestra C., pričom otec mu mal prepísať zvyšné podiely 6/8 ale z listu vlastníctva vyplynulo, že sa tak nestalo.

Odporca vo výpovedi uviedol, že nebol žiadny dôvod na to, aby navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť. Jeho otec trvalo v dome nebýva, býva s priateľkou inde a občas príde na návštevu. Potvrdil, že pred uzatvorením manželstva sa dohodol s navrhovateľkou že si časom nasporia a zaobstarajú byt, ale pri nárokoch navrhovateľky toto nebolo možné. Uviedol, že z príjmu, ktorý dostala si uhrádzala iba svoje výdavky z finančných prostriedkov ktoré mali sa nedalo ušetriť, nakoľko boli na požiadavky navrhovateľky zakupované spotrebiče - nová práčka, mikrovlnka, žehlička. Uviedol, že spláca úvery v sume 170,- € a 40,- € na rekonštrukciu prizemia rodinného domu. Tieto úvery si vzal preto, by sa prizemie rodičovského domu dokončilo, išlo iba o hrubú stavbu a tieto výdavky bolo potrebné pokryť, pretože na to nemal peniaze. V tomto dome má spoluvlastnícky podiel. Sumu 40,- € splácal z titulu kreditnej karty, keď neboli finančné prostriedky ktoré v tom čase potreboval, požičal si. V čase kedy spolu v navrhovateľkou žili jej dal po 400,- € avšak nemal o tom žiadny doklad. Chceli spolu si s navrhovateľkou kúpiť aj nové auto, staré sa im nepodarilo však predať. Návrh navrhovateľky žiadal zamietnuť, pretože nie je v jeho možnostiach hradiť výživné na navrhovateľku a nie je odkázaná na jeho výživu.

Splnomocnený zástupca odporcu poukázal na to, že pokiaľ sa odporca nestal výlučným vlastníkom rodinného domu do ktorého investoval peniaze, toto nie je v konaní rozhodujúce. Do domu investoval peniaze, nakoľko mal záujem v ňom bývať aj s navrhovateľkou. Predložil súd doklady (fotografie) ktoré mali preukazovať rozsah rekonštrukčných prác. Poukázal na to, že odporca aktuálne už nie je zamestnaný, jeho pracovný pomer skončil k 31.12.2015 dohodou so zamestnávateľom a od 5.1.2016 do 29.2.2016 bol odporca práceneschopným a od 1.3.2016 je odporca evidovaný ako nezamestnaný. Navrhovateľka svojím odchodom prestala prispievať na spoločnú domácnosť, ich úroveň sa znížila teba u oboch, nielen u navrhovateľky, ale aj odporcu, nakoľko dovtedy mali spoločný príjem a následne z týchto oddelených príjmov museli hradiť každý sám svoje výdavky. Poukázal na tú skutočnosť, aby súd zohľadnil, akým spôsobom pristupovala navrhovateľka k manželstvu a rodine. V dome mohla zostať

bývať, tento má všetky výdobytky modernej domácnosti, techniky. Návrh navrhovateľky žiadal zamietnuť v celom rozsahu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré tvoria súčasť spisového materiálu vo veci, kde mal preukázané nasledovné skutočnosti. Odporca predložil zväzok dokladov, ktoré mali preukazovať jeho príjmy a výdavky.

Z potvrdenia o príjme zo závislej činnosti firmy Ž. O. A. s.r.o. zo dňa 6.12.2013 je zjavné, že odporcovi sa žiadne zrážky zo mzdy nevykonávajú a ďalším potvrdením je špecifikovaný príjem odporcu, ktorý uvádza zamestnávateľ za obdobie od januára do novembra 2013 ako hrubý príjem bez dohôd o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru a cestovných náhrad a priemerný čistý mesačný príjem za uvedené obdobie 499,30 Eur. Ďalej predložil príjem Slovenskej parkovacej asociácie, záujmové združenie z 5.9.2013, podľa ktorej má čistý príjem za mesiace máj, jún a júl 2013 69,45 Eur, predložil osvedčenie o technickom preukaze motorového vozidla, ktoré vlastní a je v evidencii zapísané na meno odporcu, ev. č. R. XXX K., výpis z listu vlastníctva č. XXXX, podľa ktorého je odporca spoluvlastníkom rodinného domu postaveného na parcele č. 939, č. domu 14 kat. úz. Turzovka v 1-ici, ako aj parcele - záhrady parc. č. CKN XXX o výmere XXX m² s vecným bremenom práva doživotného bývania v prospech M. P., nar. XX.X.XXXX. Ďalšími spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti sú Ľ.F. M., C. M., Q. M., každý v 1/8-ine. Odporca uviedol, že na jeho výdavky mu taktiež prispievajú rodičia a otec mu príležitostne pomáha.

Z predložených listinných dôkazov od odporcu bolo preukázané, že išlo o doklady, ktoré sa týkali obdobia roku 2011, ďalej ďalšie doklady. Odporca predložil súdu doklady o dobítení kreditu mobilného telefónu u mobilného operátora T Mobile Slovensko vo výške 7,- Eur a platby za služby poskytované uvedenou spoločnosťou za mobilný telefón. Ďalšie doklady predložené odporcom sa týkajú úhrad za nadštandardné zdravotnícke služby. Ide však o doklady z roku 2011 a potvrdenia o nákupoch potravín a rôznych potrieb, ktoré sú za mesiace august 2013 v obchodnom reťazci Lidl, teda už v období, kedy účastníci nežili v spoločnej domácnosti. Na tieto doklady predložené za rok 2011 súd v ďalšom neprihliadal, nakoľko nemali súvislosť s uplatneným nárokom navrhovateľky s prihliadnutím ku dňu začatia súdneho sporu a uplatneného nároku.

Doklady predložené odporcom vo zväzku obsahovali okrem iného i čestné vyhlásenie otca odporcu v ktorom uvádzal, že jeho syn /odporca/ hradí inkaso domu v sume 110,- € mesačne. Zväzok dokladov obsahoval platy z účtu (Ľ. M.) v sume 53,10 € označený ako poisťka (platba zo dňa 10.7.2013), platba 172,86 € splátka zo dňa 10.7.2013, 14,80 € (platba zo dňa 10.7.2013 Internet), platba 80,- € (splátka Cetelem zo dňa 10.7.2013). Podľa potvrdenia z 23.11.2013 odovzdal navrhovateľke odporca sumu 110,- € na výživné pre maloletého syna.

Zo spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 4P/25/2014 - najmä rozsudku okresného súdu Čadca č. k. 4P/25/2014-55 zo dňa 26.6.2014 mal súd preukázané, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené, maloletý syn bol zverený do starostlivosti matke a odporca ako otec bol zaviazaný platiť výživné v sume 100,- € mesačne. Súd zároveň rozhodol o úprave styku otca s maloletým synom a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení tohto rozsudku súd konštatoval, že navrhovateľka nepreukázala príčinu odchodu zo spoločnej domácnosti. Z odôvodnenia rozsudku zároveň vyplynulo, že rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 10P/67/2013-103 zo dňa 19.11.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.12.2013 súd schválil rodičovskú dohodu, kde okrem iného otec bol zaviazaný platením výživného v sume 100,- € na maloleté dieťa.

Z manželstva sa narodil maloletý Ľ. M. dňa XX.X.XXXX. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Čadci potvrdením o poberaní rodičovského príspevku za rok 2013 potvrdil, že navrhovateľka poberá rodičovský príspevok vo výške 199,60 Eur a prídavok na jedno dieťa vo výške 23,10 Eur.

Z listinných dôkazov, ktoré predložila navrhovateľka na preukázanie svojich výdavkov, predložila kópie cestovných lístkov, ktorými dokumentuje cestovné zo súčasného bydliska do Č. a do E., kde navštevuje pediatra s maloletým synom, ďalej predložila kópie dokladov o nákupe v obchodnom reťazci Coop Jednota Čadca, ďalej potvrdenie o nákupe oblečenia zo dňa 16.10.2013, ďalšie potvrdenie o nákupe obuvi zo 17.10.2013, ďalšie potvrdenie týkajúce sa potrieb pre maloletého syna zo dňa 17.6.2013 a ďalšie výdavky, ktoré špecifikovala navrhovateľka vo svojej výpovedi.

Z rozsudku Okresného súdu v Čadci zo dňa 19.11.2013 sp. zn. 10P/67/2013 (predložený a oboznámený na pojednávaní 21.1.2014 č.l. 44) mal súd preukázané, že bola v uvedenom konaní schválená rodičovská dohoda medzi navrhovateľkou a odporcom ako rodičmi maloletého L. M., nar. XX.X.XXXX, na základe ktorej maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti matky a odporca ako otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 100,- Eur mesačne s účinnosťou od 24.7.2013 a nedoplatok splatného výživného za čas od 24.7.2013 do vyhlásenia rozsudku dňa 19.11.2013 bol zaviazaný splácať odporca v mesačných splátkach po 10,- Eur, teda vzhľadom na výšku tohto nedoplatku 170,- Eur splátky po 10,- Eur sú 17 krát.

V konaní o rozvod manželstva vykonaným dokazovaním sa preukázalo, že navrhovateľka pustila spoločnú domácnosť bez zjavného dôvodu. Už v rozvodovom konaní táto skutočnosť bola konštatovaná a navrhovateľka v tomto smere neuniesla dôkazné bremeno (odporcove požívanie alkoholu nadmieru tiež nebolo preukázané). Navrhovateľka ako manželka spôsobila odľuku manželov, pričom príčina rozvratu je na strane oboch manželov, keďže nepoznali svoje povahové vlastnosti a napriek tomu uzavreli manželstvo. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporca počas rozhodného obdobia od 24.7.2013 (od podania návrhu) do 24.2.2015 (do rozvodu manželstva) bol zamestnaný a jeho priemerný mesačný príjem (deklarovaný samotným odporcom v písomných podaniach v roku 2015 č.l. 101) predstavoval sumu 522,45 € (499,30 € + 23,15 €). Podľa potvrdenia od zamestnávateľa príjem odporcu v roku 2013 za obdobie od 11/2012 do 10/2013 predstavoval sumu 6166,26 €, teda v priemere 513,86 € mesačne v čistom. Z tohto príjmu mu mesačne boli odpočítané zrážky (stravné) a teda reálne na jeho osobný účet v priemere mesačne boli pripísané finančné prostriedky v sume 462,73 €. Tento príjem navrhovateľka nepozporovala počas celého konania a tento bol z potvrdenia od zamestnávateľa preukázaný. Z tohto príjmu hradil odporca výživné na syna v sume 100,- € v zmysle rozhodnutia súdu (rodičovská dohoda, následne v zmysle rozsudku vo veci úpravy práv a povinností k maloletému synovi na čas po rozvode manželstva), pričom nemožno nakoniec pri posudzovaní pomerov účastníkov opomenúť túto zákonnú povinnosť odporcu ako otca k maloletému dieťaťu účastníkov. Podľa prehlásenia otca odporcu, tento (odporca) hradil i inkaso v domácnosti (dome) v sume 110,- €. Podľa detailu zmluvy o spotrebnom úvere (č. l. 103 spisu) odporca splácal mesačne sumu 173,02 € z celkového úveru 12000,- €, ktorý úver si vzal odporca 31.10.2010 a zaviazal sa ho splatiť v lehote do 20.9.2020. Odporca z tohto príjmu spláca úver v sume po 40,- € mesačne v spoločnosti Cetelem (splátka kreditnej karty) z ktorého dokladu (č. l. 104) však nevyplývalo, kedy mal nadobudnúť tento úver odporca. V danom prípade preto príjem odporcu predstavoval sumu 462,73 € z tohto príjmu odporcovi po odpočítaní výživného na dieťa zostala sumu 362,73 €. Z tohto príjmu uhrádzal preukázateľne náklady na úver, ktorý si vzal v sume 173,02 €. Teda pre jeho osobnú potrebu zostala sumu 189,70 €. Z tohto príjmu odporca realizoval a uhrádzal tiež náklady na domácnosť (inkaso 100,- €), cestovné do zamestnania na trase E. - Ž. a späť. Výhrady týkajúce sa správania sa odporcu a jeho požívania alkoholických nápojov neboli jednoznačne preukázané, navyše tieto neboli preukázané ani v rozhodnutí súdu o rozvode manželstva účastníkov a tieto zostali preto iba v rovine tvrdení navrhovateľky. Pokiaľ navrhovateľka uviedla, že odporca zostal bývať v dome otca a nechcel odísť bývať na byt, z dokladu ktorý v konaní predložila - potvrdenie Obce J.K. G. K. zo dňa 3.6.2013 (č.l. 138) vyplývalo, že žiadosť o pridelenie nájomného bytu bola zamietnutá. Následne v mesiaci júl 2013 navrhovateľka i opustila spoločnú domácnosť s odporcom. Jediný príjem navrhovateľky bol rodičovský príspevok vo výške 199,60 Eur mesačne a pokiaľ odporca predkladal súdu rôzne doklady o nákupoch potravín a iných tovarov, išlo o sumy za dlhšie časové obdobie. Navrhovateľka v konaní potvrdila „dobíjanie kreditu odporcom“ nie však každý mesiac v sume 7,- €. Navrhovateľka mala výdavky vo výške podielania sa na úhradách nákladov na bývanie v domácnosti jej rodičov. Tvrdenie, že navrhovateľka nakupuje iba značkové tovary na oblečenie, sa nepotvrdilo, pretože pokiaľ navrhovateľka predložila doklady a takisto odporca o nákupe obuvi a oblečenia, nešlo o značkové predajne a sumy, ktoré by nezodpovedali výške poplatkov za priemerné ošatenie a obuv. Suma, ktorú však deklarovala navrhovateľka z titulu mesačného ošatenia a obuvi v sume 100,- € mesačne na pojednávaní 5.5.2016 potvrdila, že si potrebuje kúpiť oblečenie a obuv. Súď nepochybuje o potrebe navrhovateľke vo vzťahu k ošateniu a obuvi, avšak tieto výdavky nepovažuje s prihliadnutím k výške jej príjmu za primerané a zodpovedajúce jej deklarovanému finančnému príjmu. Pokiaľ v konaní bolo tvrdené, že odporca mal prispievať navrhovateľke na účet sumou 23,- € za správu webovej stránky, navrhovateľka pokiaľ spočiatku toto poprela, neskôr však výpoveď poopravila keď uviedla, že tak bolo iba do doby, kedy odišla zo spoločnej domácnosti. Skutočnosti ohľadom prerábania - rekonštrukcie domu v ktorom žili účastníci konania v danom prípade súd nepovažoval za tak podstatné, ktoré by zmenili dôkaznú situáciu v danej veci, nakoľko má zato, že dokazovanie o tom, koľko a

akých finančných prostriedkov bolo použité na rekonštrukciu domu, sú predmetom rozhodovania vo veci vyporiadania BSM účastníkov po rozvoze manželstva a nie samotného manželského výživného. Navyiac pokiaľ odporca si vzal pôžičku v roku 2010, príjem odporcu počas trvania jej musel byť známy, nakoľko nejde o zanedbateľnú sumu, ktorú musel mesačne z rozpočtu uhrádzať. Navrhovateľka počas rozhodného obdobia poberala rodičovský príspevok v roku 2013 v sume 199,60 € a prídavky na dieťa v sume 23,10 €. Z tohto príjmu uhrádzala - prispievala na bývanie rodičom 70,- €, hradila náklady na stravu a výdavky na oblečenie, obuv pre seba a tiež i maloleté dieťaťa. Tento stav sa v priebehu celého konania nezmenil.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie vychádzajúc preto z takto zistených pomerov oboch účastníkov ako manželov (podľa všeobecného ust. § 75 Zák. o rodine) a z hľadiska účelu a podmienok inštitútu vzájomnej vyživovacej povinnosti medzi manželmi v zmysle cit. ust. § 71 Zák. o rodine súd vzhľadom na preukázaný finančný príjem navrhovateľky (deklarovaný ako nezmenený od podania návrhu ku dňu zániku manželstva) a rovnako i na strane odporcu s prihliadnutím v súdom určenom rozsahu a záväzok, ktorý mal odporca už pred uzatvorením manželstva a ktorý splácal počas manželstva naďalej (úver vzatý v roku 2010, manželstvo od roku 2011) súd nezistil podmienky pre jeho dodatočné zaviazanie povinnosťou z tohto titulu zaplataenia, ktoré navrhovateľka nepochybne vynaložila na účel zabezpečenia potrieb nielen seba ale i maloletého dieťaťa, vrátane vlastnej nevyhnutnej výživy. Navyiac odporca tým, že bol zamestnaný, mal zvýšené výdavky v súvislosti i s dochádzkou do zamestnania (denne), ktoré náklady tiež odporcovi preukázateľne vznikli a zo svojho príjmu hradil úver na rozdiel od navrhovateľky, ktorá z príjmu, ktorý naozaj je minimálny z titulu rodičovského príspevku uhrádzala náklady pre seba a nepochybne i maloleté dieťa, na ktoré jej však odporca zo svojho príjmu prispieval. Príjem odporcu preto nedovoľoval uhrádzať navrhovateľke i výživné. Preto súd návrh navrhovateľky súd zamietol.

Podľa § 150 ods. 1 a 2 O.s.p.

(1) Ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

(2) Ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

O trovách konania súd rozhodol so zreteľom na ust. § 150 ods.1 OSP a odporcovi ako úspešnému účastníkovi právo na náhradu trov konania nepriznal (napriek tomu, že mu nárok vznikol minimálne v súvislosti s náhradou súdneho poplatku za podané odvolanie podľa obsahu spisu) s prihliadnutím k predmetu a charakteru tohto súdneho konania ako i s poukazom na nie priaznivú aktuálnu finančnú situáciu navrhovateľky, ktorá má v priamej starostlivosti maloleté dieťa (ktoré je dieťaťom odporcu) a priznaním trov by značne zaťažila svoj fin. rozpočet a navyiac v danej veci bude musieť uhradiť trovy svojho právneho zástupcu, ktorého si sama v danom prípade zvolila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia. (§ 207 ods.1 OSP).

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).